

РЕШЕНИЕ

№ 26128

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7378** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. Д. К., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Т. Д., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221523006891-091-001/04.04.2024г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 861/24.06.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С., с който е ангажирана отговорност на жалбоподателката по чл.19 от ДОПК за задълженията на „МК СТИЛ“ ЕООД за данъци и осигурителни вноски в общ размер на 151 198,14 лв.

Според изложеното в жалбата РА е незаконосъобразен и неправилен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че констатациите досежно установените задължения по ЗКПО, ЗДДФЛ, ЗДДС и КСО на „МК СТИЛ“ ЕООД не могат априори да бъдат противопоставяни на жалбоподателя в ревизията за ангажиране на отговорността му по чл.19 от ДОПК, тъй като произтичат от различни фактически състави. Посочва се, че търговската дейност на дружеството е осъществявана единствено и само на територията на [населено място], което налага преимуществено присъствие в този град на управителя или на трето доверено лице, каквото е търговския пълномощник, а такава е била М. В. К., по отношение на която също е започнала ревизия за установяване отговорност по чл.19 за публични задължения на „МК СТИЛ“ ЕООД. Излагат се доводи, че доколкото по силата на трудови договори, считано от 04.07.2016г., М. К. е работник в „Геодент 2014“ ЕООД, [населено място], при пълен работен ден, а отделно е била и отпусък по майчинство в

периодите м.11.2016г. – м.12.2017г., м.08.2021г. – м.02.2024г., това обективно изключва възможността тя реално да е изпълнявала функциите на управител и в производствения процес на „МК СТИЛ“ ЕООД. Твърди се, че М. К. не е извършвала в качеството си на управител текущи счетоводни, банкови и касови операции и не е подписвала такива документи, включително не е подавала заявка за издаване на квалифициран електронен подпис и не е декларирала пред НАП, че сумата от 229 520,07 лв. е налична в касата на дружеството. Сочат се данни и обстоятелства, че търговският пълномощник М. В. К. е осъществявала цялата търговска и стопанска дейност на „МК СТИЛ“ ЕООД. Изложени са доводи, че само поради факта, че сумата не е налична в касата на дружеството, не може да се приеме, че е извършено разпореждане по смисъла на чл.19,ал.2 ДОПК и че такова действие е извършено от управителя, след като цялата търговска дейност реално се осъществява от друго лице – търговския пълномощник М. В. К.. Поддържа се, че по отношение на М. К. е налице само първият елемент от фактическия състав на чл.19, ал.1 ДОПК и е недопустимо презюмирано укриването на факти и обстоятелства само поради липсата на средствата в касата на дружеството. Счита, че не е установено поведение на ревизираното лице, изразяващо се в умишлено укриване на факти и обстоятелства, които по закон този управител е бил длъжен и не е обявил пред органите по приходите, както и причинно-следствената връзка между невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството и поведението на неговия управител. Искане се ревизионният акт да бъде отменен изцяло. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателката не се представлява.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ - С., представляван от юрисконсулт В., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, установи следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-222215223006891-020-001/24.11.2023 г., издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на М. Д. К. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „МК СТИЛ“ ЕООД за ДДС за данъчните периоди 01.12.2017г. до 30.06.2023г., за корпоративен данък за данъчните периоди от 01.01.2017г. до 31.12.2022г., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях отношения за данъчни периоди от 01.11.2018г. до 30.06.2023г. , за данък върху доходите на ФЛ – свободни професии, граждански договори и др. за данъчни периоди от 01.01.2018г. до 30.06.2023г. , както и за задължителни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗО за осигурител за периодите от 01.10.2018г. до 31.05.2023г. ЗВР е връчена на 28.11.2023г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-222215223006891-092-001/07.03.2024, който е връчен на 11.03.2024г. Срещу РД е подадено възражение, което е разгледано и обсъдено, но е прието за неоснователно.

Ревизията приключва РА № Р-222215223006891-091-001/04.04.2024г., издаден от Ф. С. Й., действаща като орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 07.04.2024 г. С ревизионния акт е ангажирана на основание чл.19, ал.2 от ДОПК отговорност на М. К. за задължения на

„МК Стил“ ЕООД към 04.04.2024г. в общ размер на 151 198,18 лв., в т. ч. корпоративен данък в размер на 30 816,66 лв. и лихви в размер на 5 594,18 лв.; ДДС в размер на 64 371,28 лв. и лихви в размер на 17 140,74 лв.; данък върху доходите от трудови и приравнените на тях отношения в размер на 7 274,74лв. и лихви в размер на 1 826,58 лв.; данък върху доходите на ФЛ – свободни професии, граждански договори и др. в размер на 486 лв. и лихви в размер на 180,49лв.; както и ДОО за осигурители в размер на 10 162,93лв. и лихви в размер на 2 931,43лв.; УПФ за осигурители в размер на 2 539,83 лв. и лихви в размер на 736.29 лв.; вноски за ЗО в размер на 5 430.30 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“, който с Решение №861/24.06.2024г. е потвърдил акта изцяло. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на 02.07.2024г.

Извършените от ревизиращите органи процесуални действия и направените от тях констатации и изводи са следните:

През всички ревизирани периоди М. К. е била едноличен собственик и управител на „МК СТИЛ“ ЕООД. Считано от 24.04.2024г. дружеството е обявено в несъстоятелност и правомощията на жалбоподателката са прекратени.

На жалбоподателката е била извършена предходна проверка относно реализиране на отговорност по чл.19 от ДОПК – контролно производство с УИН: П-22221523164067, приключила с Протокол № П-22221523164067-073-001/22.11.2023г.

В хода на контролно производство с УИН П-22221523164067 са установени банкови сметки с титуляр – М. Д. К.. Изискани са извлечения от банкови сметки в У. Б. и Банка ДСК служебно във връзка с представена от лицето декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна. От предоставените извлечения не са установени постъпили суми от МК СТИЛ ЕООД.

В хода на контролното производство с УИН П-22221523164067 е изискана информация от банките, в които дружеството има разкрити банкови сметки през периода. Събрана е информация по отношение на банковите сметки с титуляр „МК СТИЛ“ ЕООД: кой/ кои са лицата, имащи спесимен да извършват плащания и да теглят парични средства от сметките, както и пълномощни на всички лица, имащи право да оперират с паричните средства. Съгласно получените отговори упълномощени лица са М. К. и С. П..

При проверка в ТР за обявени ГФО е установено, че има обявени ГФО за финансовата 2017г., 2018г., 2019г., 2020г., 2021г. и 2022г., като всички ГФО са съставени от Л. Д. /счетоводител/ и подписани от ръководител М. К..

В хода на контролно производство с УИН П-22221523164067 са изискани данни и доказателства от М. К.. Представени са писмени обяснения, счетоводни справки и декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна за сметките на ФЛ. С писмените обяснения жалбоподателката е декларирала, че източниците на доходи в периода от 01.01.2017 г. до момента са от възнаграждения по майчинство и трудови възнаграждения от ГЕОДЕНТ 2014 ЕООД; не притежава недвижимо имущество; притежава лек автомобил М. Е2000; не притежава финансови активи, нито акции и дялове участия в задгранични дружества, както и движима и недвижима собственост в чужбина; не е получавала доходи от източници извън страната и няма вземания от трети лица. Декларирано е, че в дружеството не са извършени продажби на активи и не са предоставяни финансови средства на трети лица. Приложени са пълномощни за Л. Д. – счетоводител, С. П. - счетоводител и за М. К..

Органите по приходите са установили, че по счетоводни данни за финансовата 2017 г. „МК СТИЛ“ ЕООД има вземания от клиенти в размер на 12004,32 лв. и задължения към доставчици в размер на 0,00 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно кредитно салдо в размер на 1941,28 лв., а сметка 501 /каса/ е с крайно дебитно салдо в размер на 442,24 лв.; за финансовата 2018 г. дружеството има вземания от клиенти в размер на 776 лв. и задължения към доставчици в размер на 286,55 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно кредитно салдо в размер на 25,72 лв., а сметка 501 /каса/ е с крайно дебитно салдо в размер на 30158,07 лв.; за финансовата 2019 г. дружеството има вземания от клиенти в размер на 776 лв. и задължения към доставчици в размер на 533,50 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно дебитно салдо в размер на 2314,33 лв., а сметка 501 /каса/ е с крайно дебитно салдо в размер на 48990,90 лв.; за финансовата 2020г. дружеството има вземания от клиенти в размер на 0,00 лв. и задължения към доставчици в размер на 2144,82 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно дебитно салдо в размер на 5143,48 лв., а сметка 501 е с крайно дебитно салдо в размер на 109910,43 лв.; за финансовата 2021 г. дружеството има вземания от клиенти в размер на 0,00 лв. и задължения към доставчици в размер на 161,84 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно дебитно салдо в размер на 6340,49 лв., а сметка 501 /каса/ е с крайно дебитно салдо в размер на 223837,64 лв.; за финансовата 2022 г. дружеството има вземания от клиенти в размер на 0,00 лв. и задължения към доставчици в размер на 3297,77 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно дебитно салдо в размер на 6740,81 лв., а сметка 501 /каса/ е с крайно дебитно салдо в размер на 450484,47 лв. За периода 01/2023 г. – 09/2023 г. дружеството има вземания от клиенти в размер на 0,00 лв. и задължения към доставчици в размер на 650,78 лв., сметка 493 - разчети със собственици е с крайно дебитно салдо в размер на 7054,25 лв., сметка 501 /каса/ е с крайно дебитно салдо в размер на 229520,07 лв., а по сметка 425 /задължения за съучастия – обороти в размер на 356 273,62 лв. Следователно, по обратна ведомост към 30.09.2023 г. в патримониума на дружеството е следвало да има налични пари в брой в размер на 229 520,07 лв. .

Съгласно подадена Декларация Справка по чл.73 от ЗДДФЛ за 2023 г. на М. К. са изплатени от „МК СТИЛ“ ЕООД доходи в размер на 356 273,62 лв., с удържан данък в размер на 17813,68 лв.

От М. К. са представени решения на едноличния собственик на капитала за разпределяне на част от неразпределената печалба за дивиденди на едноличния собственик на капитала, удържане на окончателен данък върху дивидентите и след приспадане на дължимия данък, сумата да се изплати в брой. Приложени са и РКО със съответните суми, като на ордерите има положен подпис на получил сумата, но не и на счетоводител, ръководител и изплатил сумата. Решенията са вземани ежедневно, като в същите е съобразено ограничението за разплащане в брой до 10000 лв. На база на тях е разпределена неразпределената печалба.

За останалата сума по каса /по счетоводни данни/ е изпратено искане за извършване на инвентаризация, която да установи налични ли са сумите и съответно да се пристъпи към прилагане на чл.214 от ДОПК с цел покриване на задълженията на дружеството.

Междувременно, при извършена проверка в ТР органите по приходите са установили, че е подадено уведомление за обявяване на дружеството в неплатежоспособност. Органите по приходите са обосנוвали, че това не кореспондира със счетоводните

данни, тъй като съобразно посочените по-горе данни дружеството има задължения единствено към бюджета и разполага със средства по каса да ги заплати.

От страна на органите по приходите от ТД на НАП П. е извършена проверка на декларирания адрес за кореспонденция - Област П., общ. К., [населено място], п.код 4300, [улица], документирана с Протокол № АА1905164/16.11.2023 г., като при извършеното посещение на адрес не е установен офис на дружеството, не е открит управителя на дружеството, нито упълномощено лице. Респективно не е установена налична сумата по каса. Съгласно информацията в базата данни на НАП дружеството не стопанисва търговски, производствен или друг обект към настоящия момент.

Позовавайки се на установените факти и обстоятелства и по аргумент от чл.141,ал.2 от ТЗ ревизиращите органи са приели, че на М. К. й е било известно финансовото състояние на дружеството, като вместо да погаси задълженията на дружеството към бюджета в размер на 151 198,14 лв., е отклонила парични средства в нейна полза под формата на разпределен дивидент /356 276,62 лв./, достатъчни да ги покрият изцяло.

Ревизиращият екип е констатирал, че по данни на дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“ при ТД на НАП С., за публичните вземания от „МК СТИЛ“ ЕООД е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2018г., във връзка с което е наложен запор върху банковите сметки на дружеството в П.. Дружеството не притежава други активи и до издаването на ревизионния акт за погасяване на задълженията, които са в размер над 185 лих. лв., не са постъпили плащания.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

По същество е неоснователна.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая РА е издаден от компетентните органи по приходите, а именно от Ф. С. Й., действаща като орган, възложил ревизията съгласно Заповед №РД-01-849/31.10.2022г., и Т. Н. В., определена за ръководител на ревизията. Спазена е в предвидената в чл. 120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК регламентира особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители или членове на орган на управление на задължени за данъци и задължителни осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Ал.1 от разпоредбата предвижда отговорност на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, който укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение. Съгласно ал.2, управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намалало и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни

осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

С оглед изложените от ревизиращите органи факти и обстоятелства и предвид липсата на твърдения за извършени действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице, следва да се приеме, че органите по приходите са приели за осъществена хипотезата на чл.19,ал.2,т.1 ДОПК.

В случая няма спор, че през ревизираните периоди жалбоподателката е била едноличен собственик и управител на „МК СТИЛ“ ЕООД.

Безспорно е и съществуването на посочените задължения към бюджета, предвид, че същите произтичат изцяло от подадени от дружеството декларации – СД по ЗДДС, ГДД по чл.92 от ЗКПО и декларации обр.6. Тези задължения не са платени в нормативно установените срокове, нито са погасени впоследствие - доброволно или в резултат на принудително събиране. Съдът приема, че е налице невъзможност публичните вземания да бъдат събрани, предвид приложеното писмо на публичния изпълнител /л.225 от делото/ с изх. № С230016-178-0025915/20.11.2023г., видно от което по изп.дело (ИД) №180539980/2018г. по описа на ТД на НАП П. дългът на „МК СТИЛ“ ЕООД е категоризиран като несъбираем.

Спорът е относно останалите елементи от фактическия състав на чл.19, ал.2 ДОПК.

Жалбоподателката не отрича, че за периода от 13.06.2023г. до 28.07.2023г. с еднолично взети от нея решения са й разпределени и са й изплатени дивиденти в размер на 356 276,62 лв. Не се отрича и че след изплащането на дивидентите в касата на дружеството е следвало да бъде налична сума в размер на 229 520,07 хил. лв., която не е установена при предприетата от органите по приходите инвентаризация. Практически жалбоподателката не твърди, че сумата е била налична в касата на дружеството, не дава никакво обяснение във връзка с нея, не сочи конкретни данни и не ангажира доказателства във връзка с тази сума. По делото е приложена и декларация от М. К., че към 15.03.2024г. дружеството не разполага с каквато и да е наличност на парични средства, въпреки че по документи такава има. Изводът, който еднозначно се налага е, че паричните средства на дружеството са били обект на разпоредителни действия, които попадат в хипотезата на чл.19, ал.2,т.1 ДОПК.

По делото липсват преки доказателства кое лице и в кой момент се е разпоредило с наличните парични средства на дружеството. Съдът обаче приема, че жалбоподателката е разполагала с правомощия и възможност за това, предвид качеството й на едноличен собственик и

управител. Действително, дружеството е имало търговски пълномощник, който непосредствено е осъществявал оперативно ръководство и е извършвал сделки и действия, свързани с търговската дейност на дружеството. Няма данни и основание обаче да се приеме, че въпреки широката представителна власт, търговският пълномощник М. К. еднолично е извършвала действия по разпореждане с паричните средства или че по някаква причина единствено тя е имала достъп до касата на дружество, респективно до наличните парични средства. От доказателствата по делото не може да се направи заключение, че жалбоподателката само формално е заемала длъжността управител, или че въпреки че е била назначена на трудов договор в друго дружество и в определени преиоди е била в отпуск по майчинство, тя обективно и практически не е могла да има достъп или да се разпорежи с процесните суми. Видно от доказателствата по делото, след като жалбоподателката е подписвала ГФО и е могла да приема и подписва решения /34/ за разпределяне на печалбата за дивидент, то няма никаква причина да се приеме, че не е могла чрез еднократно действие или поредица от такива да се разпорежи с наличните в касата на дружеството суми, бидейки наясно с наличието на непогасени публични задължения в посочените размери.

На следващо място, липсата на посочените суми несъмнено е осуетила възможността за погасяване на задълженията на юридическото лице и това е единствената причина дължимите данъци да не бъдат събрани. В този смисъл налице е пряка причинно-следствена връзка между отклонението на средствата и невъзможността за събиране на публичните задължения на представляваното от жалбоподателката дружество. Следователно, ревизиращите са стигнали до обоснован извод, че именно отклоняването на всички налични парични средства на дружеството, които са били в размер, напълно достатъчен за плащане на задълженията по ревизионния акт, е довело до осуетяване на възможността данъците да бъдат платени или събрани.

На последно място, налице е и последната предпоставка за ангажиране на отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК – недобросъвестност при осъществяване на действията от страна на управителя. С оглед обстоятелството, че М. К. е била управител и едноличен собственик и лично е подписвала счетоводни и данъчни документи на дружеството, тя несъмнено е била наясно с финансовото състояние на дружеството и наличието на непогасени публични задължения. Това е достатъчно основание, за да се счете, че същата е действала недобросъвестно по смисъла на чл.19, ал.2 ДОПК.

С оглед всичко изложено дотук, съдът намира, че са налице елементите от фактическия състав по чл. 19, ал.2 от ДОПК за ангажиране отговорността на М. Д. К. за задълженията на „МК СТИЛ“

ЕООД и издаденият ревизионен акт е изцяло законосъобразен.

При този изход на делото искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 10 698 лева съобразно чл.161, ал.1 от ДОПК.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София-град, III отделение, 51 състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221523006891-091-001/04.04.2024г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 861/24.06.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С..

ОСЪЖДА М. Д. К. да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 10 698 лева (десет хиляди шестстотин деветдесет и осем лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: